

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/589/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1708200042
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1708200042.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený: Mgr. Miroslav Vilím, advokát, Michalská 9, Bratislava, proti odporcovi: J. X., nar. XX.XX.XXXX, I.Č. XX, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníkom Q. F., zamestnankyňou Okresného súdu Malacky, o zaplatenie 3.162,84 EUR s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 16. júla 2015, č.k. 4C 197/2010-94, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu na zaplatenie sumy vo výške 3.063,55 EUR so 7,5 % úrokom z omeškania ročne od 05.11.2007 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť istinu vo výške 95.283,78 Sk spolu s príslušenstvom titulom nesplatenia spotrebiteľského úveru. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke § 261 ods. 3 písm. d), § 273 ods. 1, § 365, § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2,3, § 506 Obchodného zákonníka, § 54 ods. 2, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. Mal za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu uzavretú medzi navrhovateľom a odporcom, a teda ide o vzťah podliehajúci nielen zákonnej úprave podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka. Mal za preukázané, že navrhovateľ odporcovi poskytol úver vo výške 100.000,- Sk, ako to vyplýva aj zo zmluvy a podľa interného výpisu pre číslo úverového účtu 4002891861, pričom odporca tento úver aj čerpal, avšak tento úver nesplácal riadne a včas. Výška nesplatených častí úveru so zmluvne dojednanými úrokmi z úveru a omeškania predstavovala sumu 3.063,55 EUR (92.292,62,- Sk), pričom v tejto časti považoval súd prvého stupňa návrh navrhovateľa za dôvodný. Ostatné navrhovateľom návrhom uplatňované nároky na zaplatenie úrokov z úveru od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru do zaplatenia, úrokov z omeškania z úrokov a úrokov z omeškania nad výšku stanovenú vykonávacím predpisom zamietol súd prvého stupňa ako nedôvodné nemajúcu oporu v platných právnych predpisoch ani aktuálnej rozhodovacej činnosti súdov, pričom poukázal na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 6Co 190/2014. Takisto zamietol návrh navrhovateľa v časti návrhu o zaplatenie sumy 22,61 EUR s príslušenstvom, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, na základe akého právneho titulu mal tvrdený debetný zostatok na bežnom účte odporcu vzniknúť. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko každý z účastníkov mal v konaní úspech len čiastočný, tak žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti predmetnému rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhajúc sa jeho zmeny tak, že zaviaže odporcu na náhradu trov konania vo výške 492,52 EUR, alternatívne že odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci. Uviedol, že jeho celkový úspech v konaní predstavuje 93,72 % z dôvodu, že priznaná suma vo výške 3.063,55 EUR predstavuje 96,86 % z celej dlžnej sumy, ktorú si uplatňoval, a teda bol úspešný v tejto časti, zatiaľ čo odporca bol úspešný len v časti 3,14 %. Podľa jeho názoru mal súd postupovať v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a nie podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko mal neúspech iba v pomerne nepatrnej časti. Mal za to, že súd prvého stupňa mu mohol priznať náhradu trov konania v plnej výške resp. minimálne v tej časti, v ktorej uspel.

Opatrovníčka odporcu sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Odvolačný súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov právo.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Kritérium pre priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa, ako aj u odporcu. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Čím viac súd vyhovel žalobnému petitu, tým je väčšia miera úspechu u navrhovateľa; naopak, čím je väčší rozsah, v ktorom súd návrh zamietol, tým je väčšia miera úspechu u odporcu.

V predmetnej veci sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplata sumy 3.162,84 EUR s príslušenstvom. Súd prvého stupňa zaviazal odporcu na povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.063,55 EUR so 7,5 % úrokom z omeškania ročne od 05.11.2007 až do zaplata do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V zmysle vyššie uvedeného bol navrhovateľ úspešný v časti 96,86 % a odporca v časti 3,14 %, a teda celkový úspech navrhovateľa predstavuje 93,72 %. Neúspech navrhovateľa v predmetnom konaní bol teda naozaj nepatrný.

Odvolačný súd považuje za potrebné poznamenať, že nie je povinnosťou súdu priznať plnú náhradu trov konania, keď mal účastník vo veci neúspech iba v pomernej časti, ale jeho oprávnením, avšak súd prvého stupňa mal odôvodniť prečo v danom prípade neaplikoval § 142 ods. 3 O.s.p.. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania tak zostalo nedostatočne odôvodnené, nakoľko súd prvého stupňa iba vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konanie, keďže každý z účastníkov mal v konaní úspech len čiastočný, a preto postupoval v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p.. Súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal tým, že navrhovateľ mal neúspech iba v pomerne nepatrnej časti.

Odôvodnenie predmetného rozsudku v napadnutej časti obsahuje len citáciu právnej normy, bez právne aplikačnej úvahy, ktorá ho viedla k rozhodnutiu, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, robí právne posúdenie na ktorom súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie, nepreskúmateľným. Nedostatok riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia predstavuje porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, keďže sa ním odníma účastníkom konania možnosť skutkovo a právne reagovať na rozhodnutie súdu, proti ktorému chcú využiť možnosť opravného prostriedku a je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Odvolačný súd preto z týchto dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania ako vecne nesprávne podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne podľa ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p. súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Toto uznesenie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.